

SANATHANA SARATHI - LIPANJ 2015. GODINE

POZNAVANJE SEBSTVA PREDSTAVLJA PRAVO ZNANJE

Bhagavānov govor održan 7. rujna 1996. godine

Kada se grane drveta snažno trljaju jedna o drugu, nastaje vatra. Kada se velikom snagom bučka vrhnje, stvorit će se maslac. Slično tomu, stalno preispitivanje dovest će do ostvarenja stvarnosti. Poslušajte to, odvažni sinovi Bhārate!

(teluški stihovi)

BOŽANSKOST JE SVOJSTVENA SVAKOM BIĆU

Kako bi se obavio bilo koji zadatak u ovom svijetu, potrebna je vježba. Za sve je potreban ljudski napor. Vježbanje je potrebno čak i za hodanje, govorenje, jedenje, pisanje i čitanje. Isto tako, odgovarajući je napor potreban ako želimo doseći božanskost.

Temeljno načelo božanskosti je Jedno

Ako hrana, koja je poslužena na tanjuru, treba stići do vašeg želuca, nije li potrebno da vaša ruka i usta obave svoj dio posla? S druge strane, ako neprestano ponavljate nazive sastojaka hrane koji su posluženi na tanjuru i učinite to čak i sto puta, vaša glad neće biti utažena. Slično tomu, puko mehaničko ponavljanje božanskih imena Rāma, Krišna, Govinda nije dovoljno ako ne iskazujete vašu predanost Gospodu u vidu služenja. Svaki posao, koji obavljate s namjerom služenja drugima, postaje Božji posao. No, čovjek danas sve želi steći na lak način ne ulažući neki napor. Božanskost je svojstvena svakom biću, isto kao što postoji ulje u sjemenkama sezama, miris u cvijeću, sok u voću i vatra u drvu. Samo zahvaljujući odgovarajućem naporu možete napraviti maslac od mlijeka, ulje od sjemenki, sok od voća i vatru od drveta. Slično tomu, odgovarajući napor potreban je kako bi se doživjela božanskost koja je prisutna u čovjeku. No, u današnjim prilikama, studenti i mladi zaboravili su božanskost koja je istinska i vječna. Zbog svoga pogrešnoga poimanja oni istinu smatraju neistinom, neistinu istinom i na taj

način trate svoje vrijeme, trud i energiju. Oblici se mogu činiti različitima i vi njima možete dodjeljivati različite nazive. Iskustva koja proizlaze iz različitosti imena i oblika mogu se isto tako razlikovati, ali ipak je temeljno načelo božanskosti, koje predstavlja temelj svim imenima i oblicima, jedno te isto. To je načelo nedvojnosti – *advaita* koje je zagovarao Adi Śankara.

Vi ste posijali sjemenku manga i nakon nekog vremena ona će izrasti u stablo s granama i grančicama. Na stablu će izrasti na tisuće listova i cvjetova te stotine plodova. Plodovi i cvjetovi jedni od drugih izgledaju potpuno različito. Isto tako, čini se da nema ničeg zajedničkog granama i lišću. I ne samo to, listovi, cvjetovi i plodovi mogu se koristiti na više različitih načina. Nedo zreli plodovi mogu se ukiseliti. Listovi se mogu upotrijebiti za izradu ukrasa kojima će se uresiti kuća. Suhe grane mogu se upotrijebiti kao drvo za vatru dok je zrele plodove moguće pojesti. No, sjeme je bilo temelj svim granama, grančicama, lišću, nezrelim plodovima i zreloom voću. Baz sjemenke ne može biti ni stabla, bez stabla ne mogu postojati grane, a bez grana ne može biti plodova. Gospod Krišana objavio je tu istinu u Bhagavadgīti kada je rekao: „Ja sam sjemenka iz koje potječu sva živa bića.“ Načelo nedvojnosti – *advaita* predstavlja jednotu koja leži u pozadini svega.

Ovaj vidljivi svijet javlja se pod različitim nazivima i u raznim oblicima, ali ako se duboko upustite u preispitivanje, spoznat ćete načelo koje leži u pozadini božanskosti koje je isto za sve različite oblike.

Znanje je namijenjeno stjecanju mudrosti

Jučer sam vam ispričao priču o Adi Śankari koji je prigrlio Sannyasu uz dopuštenje njegove majke, nakon što je njegov otac umro. Nakon što je stekao znanje o Vedama, svetim tekstovima – *śāstra*, epovima – *itihāsa* i mitovima – *purāna*, on je pristupio Govindapadi, koji je bio učenik Gaudapade za obred uvođenja u red isposnika – *samnyāsin*. Onaj, čija je mudrost postojana, stječe mudrost. Kako je Śankara bio obdaren snažnom, nepokolebljivom vjerom – *śraddhā*, on je mogao ovladati sa četiri Vede i šest śāstri u mladoj dobi od šesnaest godina. Životna dob nije uvjet da bi se nešto naučilo ako posjedujemo odgovarajuću nepokolebljivu vjeru – *śraddhā*.

O bilo čemu se radilo, vrijeme je od velike važnosti. Prolaskom vremena dijete izrasta u staru osobu. Dijete postaje dječak u dobi od deset godina, u dobi od trideset godina postaje muškarac, a djed u dobi od sedamdeset i pet godina. No, dijete, dječak, muškarac i djed jedna su te ista osoba. Do svih promjena u imenima i oblicima dolazi kao posljedica promjene vremena.

Da bi provjerio Śankarinu vještinu i znanje, jednoga je dana Acharya Govindapada odlučio uključiti ga u raspravu. Śankara, koji je po prirodi bio ponizan i poslušan, poklonio se svojem duhovnom učitelju – *guru* i zamolio ga za dozvolu prije nego što se s njim upustio u raspravu. Ta je rasprava predstavljala prekrasan prikaz Śankarinog znanja jer je tijekom nje davao primjerene odgovore na pitanja koja je postavljao njegov guru u skladu s učenjima iz Veda i śāstri. On je objasnio kako pojedinac može slijediti put duhovnosti – *nivṛtti* dok živi svjetovnim životom.

U to je vrijeme živio velik broj učenih ljudi koji su svoje znanje koristili za stjecanje bogatstva. Oni su zanemarivali istinu u skladu s kojom je znanje namijenjeno stjecanju mudrosti, a ne bogatstva. Čak i danas studenti misle da je njihovo cjelokupno obrazovanje namijenjeno zarađivanju novca. To je pogrešno poimanje stvari. Poljoprivreda je namijenjena uzgoju hrane dok je obrazovanje namijenjeno stjecanju znanja. Zato je Śankara težio za time da učenim ljudima ukaže na ispravan put kako bi na odgovarajući način koristili svoje znanje, a ne da ga trate u težnji za svjetovnim stvarima. Od kakve je koristi svjetovno obrazovanje?

O, čovječe! Ti vodiš tešku borbu u životu samo da bi napunio svoj želudac. Ti stičeš puno vrsta znanja iz raznih područja. Preispitaj i upitaj se kakvu si to veliku sreću ostvario trošeći sve vrijeme od svitanja do sumraka u stjecanju svjetovnog znanja i stvaranju bogatstva dok zaboravljaš Boga.

(teluški stihovi)

O, čovječe! Nemoj se ponositi svojim obrazovanjem. Ako ne izražavaš svoje poštovanje Bogu i ne razmišljaš o Njemu s predanošću, sve tvoje obrazovanje postaje beskorisno.

(teluški stihovi)

Śankara je osjećao veliko nezadovoljstvo vidjevši kakve su prilike. Njegov učitelj Govindapada primijetio je Śankarinu tugu. Gaudapada je isto tako razumio njegove osjećaje i primijetio kako je Śankara, zahvaljujući tomu što je obdaren svim znanjem i plemenitim osjećajima u tako mladoj životnoj dobi, bio u stanju otkloniti svu nepravdu, neistinu i nedoličnost koja je prevladavala u svijetu i čvrsto usaditi učenja iz Veda i śāstra u srca ljudi. Njih su obojica pozvali Śankaru i kazali mu: „Dragi naš! Nema više potrebe da i dalje budeš ovdje. Već se sutra možeš uputiti na svoje putovanje u Kāśi (Vārānasi). Pouči sve te uvažene, učene ljude u Kāśiju veliku istinu o nedvojstvu – *advaita* i promiči ju širom svijeta. Nema nikoga tko bi bio sposobniji od tebe za ostvarenje toga zadatka.“ Slično tomu, studenti bi danas isto tako trebali spoznati tu istinu da su oni najспособniji za uklanjanje nepravde, nepravilnosti i ostalih zala iz društva.

Śankara je promicao načelo nedvojstva – *advaita*

U skladu sa zapovijedi svoga gurua, Śankara je krenuo na putovanje u Kāśi. U to vrijeme nisu postojale mogućnosti prijevoza zrakoplovima, vlakovima i autobusima. Zato je on putovao pješice zajedno sa svojim učenicima. Kada su došli blizu Kāśija, on je primijetio jednu osobu koja je sjedila ispod drveta i ponavljala pravila iz Paninijeve gramatike – Dukrun Karane, Dukrun Karane. Kako bi tu osobu uputio na pravi put, Śankara je izgovorio prvi stih svoje poznate skladbe „Bhaja Govindam“:

Bhaja Govindam, Bhaja Govindam,

Govindam Bhaja Moodha Mathe,

Samprapthe Sannihithe Kale,

Nahi, Nahi Rakshati Dukrun Karane.

O, nerazumni čovječe, izgovaraj Govindino ime,

Gramatička pravila neće te zaštititi

Kada se približi kraj.

Što postižete time što ste naučili gramatička pravila? Hoće li vas ta gramatika spasiti kada odete s ovoga svijeta? Zato pjevajte u slavu Boga i promišljajte o Njemu. Kada napustite ovaj svijet, nitko od vaših prijatelja, rođaka kao ni vaše bogatstvo neće poći s vama. Samo će Božje ime biti s vama i zaštititi vas uvijek. Na taj je način Śankara poučio o važnosti izgovaranja Božjeg imena.

Isto kao što se mjesečeva svjetlost povećava iz dana u dan sve do punog mjeseca, Śankarina učenja počela su se širiti nadaleko i naširoko iz dana u dan, šireći svjetlost znanja. Jednom se u Kāšiju održavala konferencija učenih ljudi. Mnogi su učeni ljudi stigli tamo s debelim zlatnim narukvicama, prekrasnim šalovima i vijencima od ukrasnih perli kako bi pokazali svoj visoki položaj. Pompe i isticanja na konferenciji isto tako nije nedostajalo. Samo je Śankara došao kako bi sudjelovao na konferenciji u svoj svojoj jednostavnosti, odjeven u obični dhoti i mali šal kojim je pokrio ramena. Mnogi su ga učeni ljudi pogledali ponižavajućim pogledom i pomislili: „Kakva je to vrsta učenog čovjeka? Nema čak ni jednostruki vijenac od ukrasnih perli. Što od njega možemo očekivati?“ Međutim, postojali su neki učeni ljudi koji su bili upoznati s razinom Śankarinog obrazovanja i počeli su ga hvaliti: „Śankara, mi smo čuli toliko toga o tebi. Ti si ovladao Vedama, śāstrama, itihāsama, purānama, brahma sutrama, gramatikom i logikom. Ti si onaj koji promiče načelo nedvojstva.“ Kada je došao red na njega, Śankara se s osmijehom popeo na pozornicu te pozdravio skup okupljenih učenih ljudi i započeo svoj govor.

Śankara je kazao kako znanje iz svetih tekstova ne bi trebalo koristiti za stjecanje novca. On je kazao učenim ljudima: „Zašto težite za novcem? Učeni čovjek – *pāndita* je onaj koji je u stanju smirenog i uravnoteženog uma – *sāmadarśina*.“ Iako je on bio mlad po godinama, suosjećajno je objavio tu istinu u prisutnosti učenih ljudi kako bi trebali težiti za Bogom, a ne težiti za novcem.

O, čovječe, odbaci svoju žeđ za novcem. Odbaci sve svoje želje odgovarajućim razlučivanjem. Bogatstvo koje posjedujete nije ništa drugo već posljedica vaših prošlih djelovanja. Zato, budite zadovoljni s onim što imate.

(teluški stihovi)

Ono što zaradite napornim radom istinsko je bogatstvo. Kada radite korištenjem obje ruke, sasvim ćete sigurno dobiti hranu za održavanje života. Kako je samo Bog suosjećajan! On vam je dao dvije ruke i jedan želudac. Jesu li dvije ruke dovoljne da se ispuni jedan želudac? No, danas vi ne radite koristeći obje ruke. To je razlog zašto niste u stanju zadovoljiti sve svoje potrebe. Nemojte im pružiti priliku za ljenčarenje. Odbacite žeđ za novcem i razvijte žeđ za Bogom i ispravnošću. Śankara je pružio prekrasan prikaz dokrine nedvojstva – *advaita* i pozvao veliko mnoštvo okupljenih, učenih ljudi da spoznaju božansko načelo jednote svega stvorenoga. Učeni ljudi i njihovi učenici bili su zadivljeni slušanjem dubokoumnih riječi koje je izgovorio Śankara. Baš kao što poslovice kaže, mali vrabac glasno cvrkuće („mali ptić, veliki krič“), mladi je Śankara počeo usađivati veliko moralno učenje svima i svakome. I ne samo njegova učenja. I njegovo je ponašanje bilo uzorno. To je obilježje plemenitih duša. Oni, čije su misli, riječi i djela u savršenom skladu, plemeniti su.

Čovjek bi trebao razviti čistoću misli, riječi i djela. Prije svega, potrebna je čistoća uma. Kada je um čist, tada će i govor biti neokaljan. Čiste misli i neokaljane riječi dovest će do svetih djelovanja. To je opisano kao trostruki sklad – *trikārana sudhī* koji je u velikoj mjeri bio prisutan i uočljiv kod Śankare. Mnogi su mu učeni ljudi počeli postavljati pitanja: „Što je to načelo nedvojstva – *advaita*?“ Ono nije ništa drugo već vizija jednote. Doživljaj nedvojstva je mudrost – *advaita darśanam jñānam*. Što je to znanje? Je li to fizičko znanje, svjetovno znanje ili sekularno znanje? Ništa od toga. To je znanje o Sebstvu. To je temeljno znanje. No, niti jedan učeni čovjek danas ne ulaže napor da bi prepoznao to temeljno načelo. Jasno shvatite tu istinu. Nakita je mnoštvo, ali zlato je jedno. Isto tako, temeljno načelo svega stvorenoga je samo jedno, iako se izražava u različitim nazivima i oblicima. Zlatni ukras koji se nosi na zglobu ruke, naziva se narukvica. Kada se nosi na uhu, naziva se naušnica. Kada ga nosite na prstu, naziva se prsten. Kada se nosi oko vrata, naziva se ogrlica. Iako su nazivi i oblici tih ukrasa različiti, nije li zlato od kojeg su napravljeni isto u svima njima? Śankara je na skupu učenih ljudi govorio o tom načelu jednote. Zašto zamjećujemo razlike temeljene na imenu, obliku i načinu korištenja? Srce predstavlja temelj svega. Zato, slijedite upute svoga srca. To se naziva savjest. Na taj je način Śankara jednostavnim riječima objavljivao velike istine.

*Nakita je mnoštvo, ali zlato je jedno.
Krava je mnogo, ali mlijeko je jedno.
Bića je mnogo, ali dah je jedan.
Kasta je mnogo, ali čovječanstvo je jedno.
Cvijeća je mnogo, ali štovanje je jedno.*

(teluški stihovi)

Kada se upustite u duboko preispitivanje te stvari, tada ćete uočiti jedinstvo koje leži u pozadini svega. Jučer sam isto tako govorio o temeljnom načelu jednote. Lonaca je mnoštvo, ali glina je jedna. I prorektor je to isto spomenuo u svome govoru. Lonci su nastali od gline. U loncu postoji glina, ali u glini nema lonca. Ovdje se okupio velik broj ljudi. Njihova imena, oblici i osjećaji mogu se razlikovati, ali istih pet elemenata prisutno je u svima njima. To načelo pet elemenata je načelo božanskosti. To je prisutno u svima. Vi, on i ja, svi smo mi utjelovljenja istinskog Sebstva – *ātman*. Vi ste svi utjelovljenja brahmana. To je razlog zbog čega su upanišade objavile: „To si ti – *tat tvam asi*. Ja sam Brahman – *aham brahmasmi*“. Tko to može poreći? Što Brahman predstavlja? On predstavlja širenje. To je razlog zbog kojega kod čovjeka postoji obilježje širenja. Iako ste vi ovdje, vaš um u trenu putuje u Chennai, Mumbai ili Delhi. Ta sposobnost širenja naziva se Brahman. Ta je sposobnost prisutna u svakom čovjeku. No, on ju nije u stanju razviti zbog svojih želja i pohlepe za bogatstvom i moći.

Pohlepa uništava čovjeka

Jednom je bio jedan zemljoradnik koji je posjedovao mali komad zemlje. On je želio steći više zemlje da bi se mogao nazvati zemljoposjednikom – zamindar. Njegovi su mu prijatelji kazali: „Ti želiš steći velike površine zemlje, ali za to nemaš dovoljno novca. Zato ćemo ti mi dati jednu ideju i, ako ćeš ju slijediti, imat ćeš zemlje koliko želiš.“ Osoba koja je pohlepna sluša ono što je loše ne s dva uha, već sa dvadeset ušiju.

O, uši, vas zanima slušanje ispraznih ogovaranja i priča o drugima, ali ne posvećujete nimalo pažnje kada se pričaju prekrasne priče o Gospodu.

(teluški stihovi)

Čovjek ne sluša ono što je dobro, ali se pretvara u uho kada se govori nešto loše. Tako je zemljoradnik s velikim zanimanjem slušao savjete svojih prijatelja. Oni su mu kazali da u ovom dijelu države Andhra Pradesh nije moguće dobiti velik komad zemlje za mali iznos. Kazali su mu da ode u područje Himalaya gdje može dobiti zemlje koliko želi.

Prema savjetu svojih prijatelja, uputio se na susret s kraljem himalayskog područja i zatražio od njega velik komad zemlje. Kralj mu je rekao: „Dragi moj, kako si došao iz daleka, čak iz države Andhra Pradesh, sasvim ću sigurno ispuniti tvoju želju.“ Kralj mu je obećao da će mu dati svu zemlju koju će moći obići od svitanja do sumraka tijekom jednog dana. U svojoj pohlepi koju nije mogao nadzirati, ustao je sa samim svitanjem sunca i, ne gubeći ni trenutka na doručak, počao je brzo hodati. Stvarno je trčao velikom brzinom kako bi obišao onoliko zemlje koliko je to bilo moguće. Nije stao ni trenutka da se odmori, bio je sretan što je mogao besplatno dobiti prilično veliko područje kada je sunce počelo polako zalaziti. Bio je nekoliko koraka od mjesta s kojeg je krenuo. Previše iscrpljen da napravi nekoliko koraka koliko je bilo potrebno, pao je na zemlju koju je toliko želio i izdahnuo. Njegovo srce nije moglo podnijeti napor tako brzog hodanja, tako dugo vremena, takvom brzinom i tolikim naporom. Ljudi koji su se tamo okupili, kazali su kralju: „Kakva šteta, izdahnuo je u pohlepi da stekne stotine hektara zemlje. Ono što mu je sada potrebno je samo metar i pol zemlje.“

Steknite znanje kako biste služili društvu

Kakvu je tešku nesreću doživio taj zemljoradnik zbog svoje pohlepe! Zato bi trebala postojati granica vašim željama. Želje koje nemaju granica, vode u opasnost. To je razlog zašto je Śankara poučavao čovječanstvo: „Odbacite svoju žeđ za novcem.“ No, studenti danas provode pripreme kako bi, čim steknu svoju diplomu, otišli u inozemstvo i zaslužili više novca.

Studenti!

Shvatite ovo jasno. Ono čega nema u Bhārati, nije moguće pronaći nigdje drugdje. Bhārata je učiteljica svih naroda. To je razlog zbog kojega ljudi iz mnogih stranih zemalja dolaze u Bhāratu. Bhārata je zemlja ispravnog djelovanja – *karma bhūmi*, zemlja zasluga – *punya bhūmi*, zemlja duhovnosti – *yoga bhūmi* i zemlja

odricanja – *tyāga bhūmi*. Čak i s malim prihodom ovdje možete živjeti mirnim životom.

Od kakve je koristi stjecanje visokog obrazovanja ako vam nedostaje vrlina? Kakva je vrijednost takvog obrazovanja? Od kakve je koristi deset hektara neplodne zemlje? Umjesto toga, dovoljan je mali komadić plodne zemlje.

(teluški stihovi)

Studenti trate svoje vrijeme, energiju i novac u mahnitoy želji da odu u inozemstvo. Vi ste rođeni i odrasli u Bhārati. Vi jedete i pijete hranu i vodu Bhārate i nazivate se Bhāratijcima. Ali, što ćete postići odbacivanjem ove svete zemlje i odlaskom u strane zemlje? Odbacite tu glad za novcem. Služite svoju domovinu. Služite siromašne i napuštene u ovoj zemlji. Nemojte se samo osloboditi osobnih interesa, već isto tako radite u interesu drugih. Steknite svoje obrazovanje da biste služili i snažili društvo. Nema nikakvog smisla puko stjecanje visokih akademskih naslova. Mnogi obrazovani ljudi odlaze u inozemstvu i, kada ne pronađu odgovarajuće zaposlenje, oni obavljaju čak i poslove kao što je pranje posuđa u hotelima. Oni misle kako nitko odavde neće znati čak i ako oni metu ulice ili peru posuđe u hotelima. No, isti ti ljudi ne žele oprati svoje tanjure u vlastitom domu. Zašto bi se trebali sramiti obavljati poslove u vlastitom domu? Svetost i slava Bhārate su u opadanju zbog takvog pogrešnog osjećaja prestiža kod studenata.

Ljubav je božanska odlika

Trebali biste razviti ljubav prema domovini, a ne vezanost za tijelo. Međutim, nemojte omalovažavati ili kritizirati druge narode. Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu!* To je ono čemu uči kultura Bhārate. Nakon što je porazio Rāvanu, Rāma je želio okruniti Vibhishanu kao kralja Lanke. U tom su trenutku Sugriva, Jambavan, Angada i drugi uvaženi ratnici pristupili Rāmi i zatražili od Njega: „Svami, sada kada je Rāvana ubijen, bilo bi bolje da Ti preuzmeš vladavinu nad Lankom koja je puna obilja i bogatstva.“ Lakšmana je isto tako rekao: „Brate, Bharata ionako vlada Ayodhyom. Zato bi jedino bilo u redu da ti postaneš kraljem Lanke i posvetiš ovo mjesto.“ Tada je Rāma rekao: „Majka i domovina veći su čak i od raja. Možemo li mi neku

drugu lijepu ženu nazvati našom majkom samo zato što naša majka nije toliko lijepa? Čak i ako ona nije tako lijepa, naša majka je naša majka.“

Studenti bi trebali razviti takve uzvišene osjećaje ljubavi za domovinu. Trebali bi raditi za slavu i čast svoje zemlje.

Studenti!

Onaj koji s ponosom ne izjavljuje: „Ovo moja domovina, ovo moj materinji jezik i ovo je moja religija“, može se smatrati živim lešem.

(teluški stihovi)

Šankara, koji se rodio u Kerali, doprinio je velikoj slavi i ugledu ne samo Kerale, već i cijele zemlje svojim dubokim učenjem o nedvojstvu – *advaita*. Dobrota je tâ koja dovodi na dobar glas. Dobrota je božanska odlika (igra riječi u engleskom jeziku – *godlines* i *goodness*, nap.prev.). Bez dobrote čovjek postaje lišen Boga. Prije svega, trebali biste razumjeti da ste vi sami božanski. Ne postoji ništa što bi bilo veće od božanskosti. Vaša prirođena odlika ljubavi predstavlja božansku odliku. To je prava ljudska odlika. Trebali biste razviti tu ljudsku odliku ljubavi. Zvat će vas ljudskim bićem u pravom smislu riječi samo kada imate obilježja suosjećanja, ljubavi, tolerancije, empatije i strpljivosti. Čovjek je danas ljudsko biće samo po obliku, ali ne i u praksi. On samo izgleda kao ljudsko biće, ali mu manjkaju ljudske osobine. Jasno se može reći da je on ljudsko biće samo po izgledu, ali ne i u praksi.

Studenti!

Šankara je bio student isto kao što ste i vi, ali čak i u mladoj dobi od šesnaest godina stekao je tako velik ugled i slavu koji će nastaviti svijetliti kroz sva vremena kao dragocjeni dragulj čija svjetlost nikada ne postaje manja. Svaki bi se student trebao ugledati u njega i usvojiti njega kao uzor te voditi primjeren život. Učinite svoje roditelje sretnima. Zaslužite ugled u društvu, doprinesite ugledu domovine i na taj način posvetite svoje rođenje u ljudskom liku.

Ne biste trebali razmišljati ni na koji drugi način. Šankara je nastojao razviti osjećaj odricanja kod svih putem svoje skladbe „Bhaja Govindam“. Neki ljudi mogu reći: „Sai Baba poučava studente odricanju.“ Neka ljudi govore ono što žele.

Ja se ne bojim. Zašto bi se netko trebao bojati zbog toga što govori istinu? Je li tako lako ostvariti odricanje? Svatko to ne može postići. Nije došlo do transformacije čak ni kod onih koji su godinama slušali moje govore. Ako je tomu tako, možemo li očekivati da dođe do iznenadne promjene kod vas samo zato što ste slušali ovaj govor? Samo je nekolicina onih koji su najsretniji i mogu razviti osjećaj odricanja. Može li biti veće sreće nego razvijanje duha odricanja na prirodan način? To je razlog zašto vam ja uvijek iznova ponavljam: „Besmrtnost se ne stječe djelovanjem, nasljeđem ili bogatstvom, ona se postiže samo požrtvovnošću.“ Samo vam duh požrtvovnosti osigurava dobrobit. Što se podrazumijeva pod požrtvovnošću? Ako ne izdišete zrak koji ste udahnuili, vaša će se pluća razboljeti. Vaš će želudac biti nervozan ako hrana koju ste pojeli ne bude probavljena i izlučena. Isto tako i krv treba neprestano kolati kroz sve dijelove tijela. Ako se krv zadržava na jednom mjestu, tada će se pretvoriti u ugrušak. Isto se može kazati i za novac. Novac koji zaradite trebate upotrijebiti za ispravne namjene. Samo oni koji imaju takav duh požrtvovnosti mogu stvarno biti nazvani istinskim sretnicima. Tako dugo dok ostajete na udaljenosti od Boga, nećete biti u stanju razumjeti načelo božanskosti. Kako se počinjete približavati Bogu, sve će vam se tajne života početi otkrivati. I ne samo to, vi ćete bez većih napora razviti osjećaj nevezanosti. Vaše će srce biti ispunjeno božanskim osjećajima i vaš će život biti posvećen. Kao što poslovice kaže: „Poznavalac Brahmana i sâm postaje Brahman – *brahmavid brahmaiva bhavati*.“ Vi postajete jedno s Bogom. Zato, razvijajte dobre odlike i duh požrtvovnosti. Mudrac Vyasa dao je suštinu osamnaest purana u dvije rečenice: „Čovjek ostvaruje zasluge služenjem drugih, a čini grijeh nanoseći im povredu - *paropakara punyaya, papaya parapīdanam*.“ Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada. Ako ovu izreku primijenite u praksi, slijedit ćete učenja Vedante u pravom smislu.

(Bhagavān je Svoj govor zaključio bhajanom „Hari Bhajana Bina Sukha Santhi Nahin...“)

-Iz Bhagavānova govora održanog u Sai Kulwant dvorani 7. rujna 1996. godine

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

PREDSTAVA S PLESNIM TOČKAMA – BHAGAVAN SRI SATHYA SAI AVATARA VAIBHAVAM

Više od 250 mladih stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz sela područja Himachal Pradesh i izvelo predstavu s plesnim točkama pod nazivom „Bhagavan Sri Sathya Sai Avatar Vaibhavam – Slava Sri Sathya Saija“ dana 26. travnja 2015. godine. Započevši svoju izvedbu u 17.20 sati, mladi su oslikali životnu priču Bhagavāna kroz razne prizore iz Njegovog života. Priča koja je ispričana bila je obogaćena prekrasnim pjesmama i živopisnim plesovima u izvedbi mladih koji su osvjetlili različita područja Bhagavānovog života i Njegove božanske poruke čovječanstvu. Slijedio je program bhajana. U međuvremenu su izvođači dobili poklone i podijeljen je prasadam. Program je završio izvođenjem aratija u 18.30 sati.

PROSLAVA BUDDHA PURNIME

Sveta svečanost Buddha Purnima proslavljena je u Prasanthi Nilayamu 3. i 4. svibnja 2015. godine kako bi se podsjetilo na rođenje, prosvjetljenje i konačno oslobođenje – *nirvāna* Gospoda Buddhe. Tema ovogodišnje proslave bila je „Metta – Ljubav ispunjena ljubaznošću“. Velik broj poklonika stigao je iz Nepala, Sri Lanke, Tajlanda, Malezije, Narodne Demokratske Republike Lao, Brunea, Singapura, Indonezije, Japana, Hong Konga i Tajvana da bi sudjelovali u ovom velikom događaju.

Program je započeo 3. svibnja 2015. godine tradicionalnim budističkim pjevanjem poklonika iz Tajlanda. Nakon toga je dr. V. K. Ravindran, predsjednik Zone 4 pri Međunarodnoj Sri Sathya Sai organizaciji, ukratko govorio o učenjima Gospoda Buddhe i pozvao sve budiste da budu još bolji budisti. Ispričao je kako je vladar Ashoka doživio transformaciju od osvajača u dobrog budista i naglasio potrebu da se otkrije Buddha u nutrini. Predstavio je i dva govornika koji će se obratiti tē večeri. Prvi je govornik bio gospodin Gehan Talgodapitiya sa Šri Lanke. Ispričao je slikovitu priču o tome kako je Siddhartha postao Buddha i razmatrao potrebu da se primjenjuje „Ljubav ispunjena ljubaznošću“ i nesebična ljubav

slijedeći Bhagavānovo učenje „Voli sve, služi svima“. Bhichhu Shanta Maitria, predstavnik Budističke udruge u Kathmanduu u Nepal, bio je drugi govornik. On je govorio o Buddhinim učenjima, naglašavajući tri neophodne stvari, a to su izbjegavanje činjenja djela koja su loša, njegovanje dobrih i cjelovitih djela kao što su ljubav ispunjena ljubaznošću i kroćenje uma. Zbor iz Japana koji je imao 40 članova je, nakon toga, na japanskom jeziku otpjevao produhovljene bhajane koji se pjevaju u mandiru u Prasanthiju.

Program, koji je održan 4. svibnja 2015. Godine, započeo je uvodnim obraćanjem gospodina Billyja Fonga, Središnjeg koordinatora Zone 4, koji je predstavio dva govornika koji će nastupiti nakon njega. Prvi je govornik bio uvaženi Pra Khamhoung Toulavanh, glavni redovnik iz Pho Sai pagode u Vientianeu, Narodna Demokratska Republika Lao. Pozdravljajući napore Međunarodne Sathya Sai organizacije u širenju Buddhinih učenja te njezino pionirsko i revolucionarno obrazovanje temeljeno na ljudskim vrijednostima, uvaženi je govornik to nazvao simboličnim pljuskovima „*Metta* – Ljubavi ispunjenom ljubaznošću“ Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Gospod Buddha i Bhagavān Baba utjelovljenja su Ljubavi ispunjene ljubaznošću, zaključio je učeni govornik. U svojem govoru koji je predstavljao potragu za dušom, dr. Art Ong Jumsai, drugi govornik, naglasio je veliko značenje poniranja u nutrinu da bi se upoznala nepromjenjiva Istina koja je glavna poruka budizma.

Plesači Kandyan narodnih plesova iz Šri Lanke nakon toga su izveli pola sata programa tradicionalnih kulturnih plesova uz ritmičko udaranje bubnjeva, prikazujući velike akrobatske vještine. Skupina koju vodi Kala Suri Lionel Sirisena, međunarodno priznati plesač Kandyan plesova, zadivila je okupljene poklonike mješavinom umjetnosti i akrobatike.

Posljednja točka večerašnjeg programa bila je kratka predstava pod nazivom „Buddhino srce“ koju su izveli mladi iz Malezije. Predstava je prikazala priču o Buddhi i njegovim učenjima koja je bila predstavljena u obliku „Radio Sai intervju“, prikazujući pojedine događaje i dalje šireći temu informativnim točkama. Predstavljajući priču o stvaranju Buddhe, predstava je prikazala priču o Quan Yin, pored rasprave o „*Metta-i* – Ljubavi ispunjenoj ljubaznošću“ koja je predstavljala uvod u današnje moderne društvene medije kao sredstvo za širenje poruke budizma.

ANNAMACHARYA KIRTANI

Skupina od 600 poklonika, koju je činilo 400 učitelja i 200 poklonika, stigla je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz okruga Istočni Godavari u državi Andhra Pradesh i 5. svibnja 2015. godine izvela program produhovljenih duhovnih pjesama – *kīrtana* posvećenih Annamacharyi. Učitelji i skupina će nakon toga provoditi obuku balvikas polaznika u školama iz kojih dolaze u okviru inicijative Sri Sathya Sai Seva organizacije iz države Andhra Pradesh.

EASWARAMMIN DAN

Majka Easwamma uvijek je stala na stranu onih koji su bili potlačeni, koji su patili i bili bespomoćni i priča o Saiju prepuna je dirljivih priča o njezinom bezgraničnom suosjećanju.

Kao i prethodnih godina, Easwarammin dan obilježen je u Prasanthi Nilayamu s velikim poštovanjem i svetošću. Jutarnji je program organiziran na mjestu posljednjeg počivališta božanskih roditelja, majke Easwamme i gospodina Pedda Venkama Rajua, koji su svijetu podarili Avatara Kali yuge, Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu. Velik broj poklonika i uvaženih osoba okupio se na mjestu događanja kako bi iskazali poštovanje božanskim roditeljima. Mjesto njihovog posljednjeg počivališta bilo je lijepo urešeno, a uvažene osobe i članovi obitelji prinijeli su prinose. U međuvremenu je održan program bhajana u spomen na božansku majku Easwammu i Bhagavāna Babu. Na mjestu posljednjeg počivališta program je završio izvođenjem aratija i podjelom prasadama svima okupljenima.

Večernji dio programa održan je u Sai Kulwant dvorani u kojoj je izvedena posebna prezentacija o nemjerljivoj slavi odabrane majke. Program koji se sastojao od produhovljenih izvedbi i sjećanja, posebno gospođe Vijayamme i gospođe profesorice Jayalakshmi Gopinath, uz pomoć audiovizualne prezentacije, oslikali su legendu o majci Easwammi, njezinu priču od vremena kada je postala majka do gorljivog poklonika Bhagavāna i mnoge od zadivljujućih neispričanih priča o štovanoj majci. Slijedio je program bhajana o majci Easwammi koji je okupljene poklonike doveo u stanje zanosa.

U svetoj prigodi obilježavanja Easwaramminog dana televizor je postavljen u shedu broj 29 da bi stariji poklonici koji su pod skrbi ašrama, mogli pratiti događanja. Novi će uređaj uživo prenositi sve programe koji se održavaju u mandiru i služiti starijim šticienicima u shedovima 29, 30 i 31 da bi mogli pratiti programe iz mandira.

Iz naših arhiva

NEKA BOG BUDE VAŠ DUHOVNI UČITELJ - GURU

SMATRAJTE SE BOŽJIM INSTRUMENTIMA

Isto kao što se Bog prikazuje kao čovjek i čovjek isto tako može iskrenom molitvom i snažnom težnjom konkretizirati Boga i nagovoriti Boga da postane čovjek. Prahlādina molitva potaknula je dolazak avatara Narasimhe. Molitva i utjelovljenje su komplementarne, isto kao i pozitivan i negativan pol kod elektriciteta. Uštap i puni mjesec izmjenjuju se svakih četrnaest dana, isto kao i tuga i radost, bol i ugoda, zahvaljujući Božjoj odluci da se snaži smirenost, da vodi čovjeka do stvarnosti koja leži izvan oba područja.

Obožavajte Boga i poštujujte Njegove zapovijedi

Stvarnost je posvuda prepoznatljiva i zato se najviše očituje u vama kada ju iskreno tražite. Vi ju možete doživjeti, čak i kada nesebično provodite svoje dužnosti prema sebi i drugima.

Kada se netko ne pokušava transformirati na takav način, on za svoje patnje krivi Boga umjesto da krivi svoju nepostojanu vjeru! Pojedinač krivi Boga, a sâm sebe prerano proglašava poklonikom i očekuje mnoštvo milosti. Milost nije moguće zadobiti na takav način, Bog mora prihvatiti poklonika kao svojega. Potrebno je upotrijebiti svoje sposobnosti razlučivanja kako bi se odvojio otpad i odbacio da bi preostalo ono što je vrijedno. Činiti dobra djela – *punya* znači pružati nesebično služenje drugima. Trebamo se odmaknuti od loših osoba i upustiti se u potragu te osvojiti prijateljstvo dobrih koji nas mogu pročistiti i izliječiti.

Čovjeka pregazi vrijeme, Bog je gospodar vremena. Zato, pronađite utočište u Bogu. Neka Bog bude vaš duhovni Učitelj – *guru*, vaš Put, vaš Gospod. Obožavajte Ga, poštujujte Njegove zapovijedi, ponudite Mu svoje poštovanje ispunjeno zahvalnošću, držite Ga čvrsto u svome sjećanju. To je najlakši način za spoznati Boga kao svoju vlastitu stvarnost. To je jedan i jedini način.

Učinite vaš život ponudom Bogu

Neovisno o tome gdje bili i što činili, smatrajte se Božjim instrumentima i djelujte na toj osnovi. Nije potrebno čekati cijelu godinu da biste proslavili Guru Purnimu. Odnosite se prema svakom trenutku u vašem životu kao da je namijenjen da bi bio posvećen Gospodu. To je način kako doživjeti Boga u svakom trenutku i na svim mjestima. To je istinsko viđenje stvarnosti vlastitim očima – *sākṣātkāra*. Služite i volite sve. Čvrsto vjerujte da je Bog u svakome i stalno djelujte na temelju toga uvjerenja. Samo stalnom vježbom možete razviti taj sveti pristup. Ispunite se samopouzdanjem i odvažnošću. Učinite svoj život potpunom ponudom Bogu koji je stvarni izvor svega onoga što vi jeste i svega što imate.

Svatko treba razviti duh odricanja – *tyāga*. Ljude trebate služiti svojim tijelom. Trebate njegovati dobre i plemenite misli u svome umu. Svoje bogatstvo trebate upotrijebiti za potporu obrazovnim i drugim ustanovama da biste pomogli ljudima. Dajte hrenu onima koji gladuju. To je način kako treba voditi svrhovit i pun život. Život vam nije dan zato da biste se debljali. Tijelo je temeljni instrument za vježbanje ispravnosti – *dharma*.

Posvetite sve svoje vrijeme služenju i obavljanju svojih dužnosti. Vaša duhovna vježba – *sādhanā* ne smije biti namijenjena sebičnim ciljevima. Trebala bi promicati dobro drugih. Odbacite sebičnost, njegujte nesebičnu ljubav prema drugima i posvetite svoj život.

-Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Guru Purnime

Čovjek, koji je ispunjen ljubavlju, obdaren je velikim mirom uma, čistog je srca i nepomućen bilo kakvim raznovrsnim okolnostima, padovima i gubitcima. Unutrašnja snaga proizlazi iz ljubavi Gospoda koja vas obdaruje samopouzdanjem. Samopouzdanje razvija neizmjernu unutaraju snagu. Svatko treba razviti tu snagu. Svatko treba razviti to samopouzdanje da bi se moglo doživjeti blaženstvo Sebstva – ātmānanda.

-Baba

BOŽANSKA TAJNA I ČUDESNO IZLJEČENJE

Basant Kumar Rai

Prije više od dva desetljeća, 1990. godine, kada smo moja supruga, moj stariji sin i ja bili u Bengaluruu kao turisti, napravili smo najvažniji korak u našem životu. Na autobusnom kolodvoru u Bengaluruu naišli smo na neke Sai poklonike iz Darjeelinga i saznali da Sai Baba boravi u mjestu koje se zove Whitefield i nalazi se nedaleko od Bengalurua. Mi smo čuli nešto malo o Sai Babi i Njegovim čudima i iz znatiželje smo se autobusom odvezli do Whitefielda.

Zajedno s ostalim poklonicima sjeli smo oko stabla banyana i nakon nekog vremena Sai Baba je izišao i krenuo naokolo da bi pružio daršan poklonicima. On je kratko razgovarao s jednim dok je od drugih uzimao pisma. Bio sam uznemiren vidjevši kako je uzeo pismo od žene srednjih godina koja je došla sa zapada i odmah nakon toga bacio joj ga je natrag. Žena se rasplakala.

Puno kasnije saznao sam da, kada Sai Baba vrati pismo natrag onomu tko Mu je pismo uputio, to znači da je u njemu u stvari trenutačan odgovor. U svakom slučaju, bio je to naš prvi daršan i On nije za nas izveo nikakvo čudo i ja uopće nisam bio impresioniran. Reakcije moje supruge i sina bile su isto takve.

Korak prema duhovnosti

Nakon što smo proveli lijepe praznike na obali mora u Mangaloreu (sada Mangaluru), krenuli smo na put natrag kući sa željezničke postaje u Bengaluruu. U

vlakom sam se upustio u duboko razmišljanje o mojoj reakciji na daršanu Sai Babe i osjetio sam da sam, možda, propustio zamijetiti stvarnost Sai Babe. Mora da postoji neka snaga u Njemu koja privlači toliki broj ljudi uključujući i velik broj stranaca. Odlučio sam to uskoro otkriti, nakon što stignem u Darjeeling. I tako je započela duhovna reakcija na moj prvi posjet Sai Babi.

Jedan Sai poklonik posudio mi je poznatu knjigu Howarda Murpheta o Babi „Sai Baba – čudesnik“. Moja težnja da saznam više o Sai Babi bila je tako snažna da sam knjigu pročitao u jednom dahu i na kraju spoznao kako je Sathya Sai Baba Bog! Od tada pa nadalje On je postao Bog naše obitelji, jedan i jedini Bog!

Učinak saznanja da Bog stvarno živi na Zemlji odmah se odrazio na moj život. Od tog dana prestao sam piti alkohol, pušiti cigarete i jesti meso. To je bio veliki korak naprijed u smjeru duhovnosti koji se postupno počeo odražavati i na članove moje obitelji. Nakon nekoliko godina cijela je moja obitelj prestala jesti meso i postali smo vegetarijanci. Moji su unuci rođeni kao vegetarijanci. To je bio pozitivan korak prema napredovanju na duhovnom putu.

Dvije godine nakon toga kronični problem koji sam imao, a bio je vezan uz krvarenje iz nosa, postao je jako ozbiljan. Gotovo mi je neprestalno curila krv iz nosa, a stanje mog uma i tijela bilo je prilično nestabilno. U jednom trenutku nisam mogao podnijeti čak ni mali dašak zraka koji kao da me je gušio da bi u sljedećem trenutku počeo osjećati klaustrofobiju i tražio da se otvore svi prozori i sva vrata, usprkos tomu što je u Darjeelingu bilo prilično hladno.

Tajna koja zaokuplja um

Jednoga dana, dok sam bio u tom stanju bespomoćnosti i nesigurnosti, ležao sam na krevetu kod kuće kada mi je u posjet došao prijatelj iz Engleske. Nosio je dugačku, jako snažnu baterijsku svjetiljku, sa šest baterija. Prijatelj mi je rekao da su ju koristili u lovu na tigrove. Kada je moj prijatelj otišao, primijetio sam da je zaboravio sa sobom ponijeti svoju dugačku baterijsku svjetiljku koja se nalazila pored mog kreveta. Te noći sam bio nemiran, fizički i mentalno i nisam mogao zaspati. U sobi je bio mrak, a ja nisam želio upaliti svjetlo jer sam se bojao da će to uznemiriti moju suprugu koja isto tako velik broj noći nije spavala zbog mog stanja, a koja je sada čvrsto spavala pored mene. Osjetio sam potrebu utvrditi koliko je sati i sjetio sam se baterijske svjetiljke koju je moj prijatelj zaboravio. U

mraku sam posegnuo za njom jer se nalazila pored moga kreveta i bio sam iznenađen njezinom težinom. Uključio sam baterijsku svjetiljku i na uri, koji je visila na zidu, vidio da je 1 sat poslije ponoći.

Budući da sam cijelo vrijeme upućivao molitve Sai Babi, usmjerio sam snažnu svjetlost baterijske svjetiljke na Babinu fotografiju koja se nalazila na suprotnom zidu. To je Svamijeva slika u boji na kojoj je desnu ruku podignuo na blagoslov. Na toj se fotografiji Baba smiješi i Njegove su oči sitne. To je jako lijepa fotografija i jedna od mojih prvih koju sam nabavio.

Nastavio sam usmjeravati svjetlo na lice Sai Babe i odjednom sam primijetio promjenu na Njegovim očima koje su se postupno otvarale i povećavale da bi postale krvavo crvene. Oči su zračile tako snažnom svjetlošću da je snaga svjetlosti snažne batrijeske svjetlosti postupno bila smanjena na neznatno prigušeno svjetlo slično onome kada plamen svijeće počne treptati prije nego što se ugasi. Oči su bile tako zbunjujuće i zastrašujuće da se cijelo moje tijelo počelo tresti od straha i nije bilo moguće gledati u njih.

Istog sam trenutka odložio baterijsku svjetiljku, sklopio oči i prekrrio svoje lice pokrivačem. Nakon dugog vremena duboko sam udahnuo, sabrao se i počeo promišljati o događaju. Moj zdrav razum i racionalni um odbijali su prihvatiti ono što sam vidio. Kako je to moglo biti stvarno? To je nemoguće. Budući da sam bio ozbiljno bolestan, moj um nije bio stabilan i pomislio sam da je to možda bio plod moga umišljanja i, kako sam ja osjetljiva osoba, ne bih se trebao bojati takvih privida. Ja nisam kukavica i namjeravam staviti sebe i stvari na pravo mjesto.

Maknuo sam pokrivač s lica i još jednom upalio snažnu baterijsku svjetiljku te njezinu svjetlost usmjerio na lice Sai Babe. Osmijeh na Babinom licu bio je ugodan i bio sam sretan vidjevši da je smireno i mirno. Rekao sam sebi: „Vidiš! Ono što si vidio bila je samo mašta.“

Dok sam se odmarao, male Babine oči ponovno su počele postajati sve veće i ispunjene plamenom te su postale još više zastrašujuće i snažnije od očiju kraljevskog bengalskog tigra s kojim sam se jednom prilikom susreo kada su njegove oči osvijetlila svjetla moga džipa u šumama rezervata Jaldapara Game Sanctuary. Kako je moćan, zbunjujući Babin pogled postajao sve snažniji, svjetlost baterijske svjetiljke postajala je sve slabijom i slabijom sve dok nije potpuno

nestala. Bio sam u potpunosti izbačen iz ravnoteže, potpuno u strahu i cijelo moje tijelo treslo se kao list na vjetru.

Baterijska svjetiljka ispala mi je iz ruke. Okrenuo sam se u krevetu i prekrrio se pokrivačem. Brzi i snažni otkucaji srca u mojim su ušima odjekivali poput udaraca čekićem dok sam se ja tresao od straha. Sâm od sebe počeo sam ponavljati: „Sai Ram! Sai Ram!“ Ne znam kako dugo sam to ponavljao prije nego što sam zaspao.

Čudesno izlječenje raka

Kada sam se probudio, moja je soba već bila ispunjena blistavom, jutarnjom sunčevom svjetlošću. Razmišljao sam o događaju koji se zbio tijekom noći, ali nisam uspio ništa shvatiti. To je bilo nešto što zaokuplja um, a ja sam se bojao, ako drugima ispričam što se dogodilo, oni mi neće vjerovati. Zato sam se dugo vremena suzdržavao od toga da ispričam što se dogodilo, čak i svojoj supruzi.

Nekoliko dana nakon toga zatekao sam se u bolnici u Kolkati na liječenju. Obavljena su opsežna patološka ispitivanja i za moju je bolest postavljena dijagnoza da se radi o raku koji je u uznapredovaloj fazi. Liječnici su mojoj supruzi savjetovali da me odvede natrag kući jer je bilo prekasno za bilo kakvu vrstu liječenja. Na njezin zahtjev koji je izrekla su suzama, liječnici su me stavili na kemoterapiju i radioterapiju samo kako bi joj pružili mentalnu zadovoljštinu. Nakon kratkotrajnog liječenja, na opće iznenađenje liječnika, moje je tijelo počelo pozitivno odgovarati na liječenje. Nakon toga su mi savjetovali da se odmah uputim u Tata Memorial bolnicu koja je specijalistički centar za istraživanje i liječenje raka u Mumbaiju.

Dok sam bio u Darjeelingu, dao sam zavjet da ću posjetiti Prasanthi Nilayam tijekom proslavae Sai Babinog rođendana i ustrajao sam na tome da odem tamo, na putu u Mumbai. Kako sam bio neumoljiv, članovi moje obitelji udovoljili su mojem zahtjevu. Zbog kratkoće vremena zrakoplovom sam odletio u Bengaluru 23. studenoga 1993. godine, ali let je kasnio zbog loših vremenskih prilika u Kolkati tako da smo u Prasanthi Nilayam stigli tek navečer. Međutim, sudbina mi je namijenila dobro mjesto s kojeg smo imali priliku vidjeti Babu iz blizine. Zahvaljujući daršanu, osjećao sam se potpuno uzdignut i u stanju zanosa. Moja se supruga nalazila u dijelu za žene i, zbog toga što je bila velika gužva, našli smo se,

uz određene teškoće, tek nakon što je daršan završio. Kada sam ju spazio, prve riječi koje sam izgovori bile su: „Nemoj brinuti, ja sam izliječen.“ Veliki osmijeh na licu moje supruge bio je sretan odgovor. Nakon toga, moje se liječenje nastavilo u Mumbaiju i u Kolkati, a moje je zdravlje bilo sve bolje i bolje i u potpunosti sam bio izliječen od raka.

Sjaj božanske slave

PRVA CRKVA SVETOG FRANJE PONOVO IZGRAĐENA

Do travnja moje je putovanje, vezano uz istraživanje, završilo i ja sam odletila u Rim gdje su me u zračnoj luci dočekali talijanski poklonici. Odvezli smo se izvan grada prekrasnom autocestom u pokrajinu Umbrija i vožnja je trajala oko dva sata kroz prekrasnu prirodu dok nismo stigli do malenog, dvokatnog hotela koji je u središnjem dijelu imao dvorište, usred polja i farmi, gdje se održavala konferencija. Hotel, po svemu sudeći, nije bio u gradu Assisiju već nekoliko kilometara izvan njega. Na konferenciji se okupilo oko petsto sudionika iz Europe i bilo je nekoliko Amerikanaca.

Ja sam stigla u četvrtak navečer. Sljedećeg jutra kasno sam sišla na doručak. Većina ljudi već je otišla u dvoranu da bi zauzeli dobra mjesta jer je konferencija trebala započeti s radom za dvadesetak minuta. Imala sam dovoljno vremena samo da nešto na brzinu pojedem i sjela sam za jedini stol za kojim je sjedilo još nekoliko ljudi. Gospodin iz Njemačke se predstavio. Kratko smo razgovarali nakon čega sam se ja ispričala jer sam trebala zauzeti svoje mjesto na pozornici. Tamo su bili prisutni dr. Art Ong Jumsai, gospodin Indulal Shah, Phyllis Krystal i nekolicina drugih, među kojima je bila Marianne Meyer, supruga Thorbjoerna, koja je isto tako igrala ključnu ulogu u SSEHV programu u Europi. Program tijekom subote ujutro nastavio se održavanjem predavanja dok sam se poslije podne susrela s učiteljima koji su nastojali uvesti SSEHV (program Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti) u svoje razrede u škole u Europi.

Kako je vikend prolazio, počela sam se pitati hoću li uopće imati priliku vidjeti grad Assisi. Prije dolaska bila sam previše zaposlena da bih mogao odvojiti vrijeme i naučiti nešto o onome što je preostalo od toga srednjovjekovnoga grada (to se događalo prije pojave pretrage na internetu). Do sada sam pročitala knjigu „Malo cvijeće svetog Franje“ i znala sam da je sveti Franjo živio ovdje, negdje sredinom dvanaestog stoljeća. Kada je sveti Franjo bio mladić, pridružio se križarima i otišao se boriti kao vojnik za kralja, Boga i domovinu. Ratna razaranja bila su više od onoga što je njegovo nježno srce moglo podnijeti. Kada se vratio kući, prošao je kroz razdoblje snažnog oporavka i transformacije, pronalazeći utjehu u ljepoti prirode i u društvu ptica. Jednoga je dana naišao na napuštenu crkvu i začuo je Božji glas koji mu je govorio da „ponovno izgradi Njegovu crkvu“. Napustio je rodni dom u društvu nekolicine prijatelja („braće“) da bi živio svoj život na način kako je vjerovao da je Krist želio da živi, u jednostavnosti i siromaštvu, oviseći samo o darežljivosti svoga Gospoda i želeći posvetiti se služenju drugih. Među prvim zadacima koje je sebi postavio, bilo je ponovno izgraditi crkvu – crkvu u koju me je Sathya Sai Baba odveo u mojem snu.

U nedjelju poslije podne, gospodin iz Njemačke, koji mi se predstavio tijekom doručka u petak ujutro, prišao mi je i objasnio kako će se on i nekolicina drugih odvesti u Assisi po završetku konferencije, kasnije toga dana. Bih li im se željela pridružiti? Još sam jednom bila zadivljena načinom kako su se stvari razvijale. Sjedeći na prednjem sjedalu automobila dok smo se vozili istom pokrajnjom cestom kojom smo se prije dva dana vozili u hotel, slušala sam svoje domaćine kako razgovaraju na talijanskom i nisam razumjela ni riječi. Odjednom su počeli razgovarati na engleskom i netko je na zadnjem sjedalu upitao: „Kamo bismo odveli Ronne?“ „Zašto ju ne bismo odveli da pogleda San Damiano?“, predložio je vozač. „Što je San Damiano?“, upitala sam. Ponešto iznenađen mojim pitanjem, on je odvratio: „To je prva crkva koju je sveti Franjo ponovno izgradio.“

Znao sam u tom trenutku da me vode – da me Sai Baba vodi – u crkvu u koju me je On odveo u mojem snu prije šesnaest godina. Ispričala sam mojim suputnicima o svome snu i o tome što sam znala da će se dogoditi. Upravo u trenutku dok sam završila priču, stigli smo do staroga grada Assisija ograđenog zidinama i vozili se kamenom popločanim ulicama kojima je hodao Franjo. Zaustavili smo se u podnožju brijega u predgrađu grada i izašli iz automobila da bismo se pješice uputili do vrha brda San Damiano. Tamo, na vrhu, bila je crkva –

upravo onakva, do najmanjih pojedinosti, kakvu sam je doživjela u snu. Meni je ona bila toliko lijepa da nisam mogla reći je li san bio stvaran ili je ovaj dan bio stvaran.

Ušavši u crkvu, sjeli smo na drvene klupe koje su sada bile pripremljene za misu. Kameni pod bio je naknadno položen i mala sakristija, iza koje su se nalazila ista drvena vrata kroz koja me je Sai Baba poveo, nakon što mi je otkrio da sam ja bila jedno od te napuštene djece. Inače, ništa se nije promijenilo, ništa nije bilo drugačije. Veličina i oblik zgrade, zidovi bez prozora, grubo obrađeni kamen – posebno ono kamenje koje je bilo položeno s puno ljubavi i pažnje - jedan po jedan kamen - rukama Franje i drugih, izgledali su potpuno isto.

- **Izvadak iz: „Snaga ljubavi“, autorice dr. Ronne Marantz**

Priča s naslovne stranice

DRVO ZA MEDITACIJU - VATA VRIKSHA

Jedno od značajnih obilježja Prasanthi Nilayama je drvo banyana – *vata vriksha* koje je posadio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba za dobrobit tražitelja na duhovnom putu koji žele provoditi meditaciju – *dhyāna* za njihov duhovni napredak. To je razlog zašto to drvo isto tako nazivaju i drvo za meditaciju. Zahvaljujući tom Svom činu božanske milosti Bhagavāna za tražitelje na duhovnom putu, jedno od Njegovih imena u Sri Sathya Sai Ashtottara Namavali je: Om Sri Sai Sadhakanugraha Vata Vriksha Pratishtapakaya Namah – Pozdravljamo Sri Saija koji je posadio drvo banyana za tražitelje na duhovnom putu. Bhagavān je, uz obrede, posadio to drvo banyana Svojim božanskim rukama u 9 sati ujutro, dana 29. lipnja 1959. godine. Ono se nalazi nedaleko od zgrade u kojoj je smještena administracija Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, na melenom brežuljku koji se uzdiže iznad Prasanthi mandira na sjeveru, Sri Sathya Sai opće bolnice na istoku i šumom na jugu.

Dok je sadio mladice drva banyana, Bhagavān je ispod nje stavio mistični dijagram – *yantra*, debelu bakrenu ploču veličine 15 x 10 inča na kojoj su zapisani mistični znakovi i oblici. Tu je ploču materijalizirao Bhagavān iz pijeska rijeke

Chitravathi na dan Vaisaka Purnima 1959. godine kada je Ga je jedan poklonik iz skupine pitao o drvu u Bodh Gayi pod kojim je Gospod Buddha doživio prosvjetljenje. Bhagavān je rekao da je takva, slična ploča smještena isto i ispod Bodhi drveta. Ta ploča, s mističnim zapisom, ima, u skladu sa svetim spisima, veliku mističnu moć i pomaže u koncentraciji te pomaže u napredovanju na duhovnom putu. Možete zamisliti duhovnu snagu toga zapisa na bakrenoj ploči koju je Svojom božanskom rukom materijalizirao sām Bhagavān i položio ispod mladice drva banyana.

Postoji jedna izuzetno važna i značajna Bhagavānova izreka koja je zapisana na ploči koja je postavljena ispred toga drva banyana. Ta Bhagavānova izreka glasi: „Samo u dubini tišine moguće je čuti Božji glas“. Objasnjavajući cilj meditacije – *dhyāna* Bhagavān kaže: „Putem meditacije trebate doseći osjećaj jednote s Bogom. Ono što vam je prvo potrebno za vježbanje meditacije je nadzor nad hirovitošću uma.“

Ljudski je um po svojoj prirodi kolebljiv i nemiran. On je uvijek u stanju stalne promjene. Misaoni valovi neprestano se uzdižu s jezera uma i na taj način ga drže u stanju napetosti i nemira. Nije moguće čuti Božji glas kada naš um cijelo vrijeme stvara buku. Ta unutarinja buka uma mora biti stišana i um je potrebno umiriti ako se želi čuti Božji glas iz nutrine. Za to su važne dvije pretpostavke. S jedne strane um je povezan s fizičkim tijelom, dok je s druge strane povezan s dahom. Prvi se korak, zato, sastoji u tome da se tijelo učini mirnim na način da se sjedi u položaju koji omogućuje smirenost kao što su *padmasana*, *siddhasana* ili *sukshasana*. Bhagavān kaže: „Tijelo je poput posude, a um je kao voda. Ako se tijelo pokrene, tada će i um isto tako biti pokrenut.“

Istodobno je također potrebno regulirati i dah. Polagani, duboki i dugi dahovi vode do mirnoće uma. Kratki, plitki i brzi dahovi stvaraju suprotan efekt. Značajna izreka koja je povezana s time glasi: „Nepostojan dah čini i um nepostojanim dok ga postojan i usklađen dah čini smirenim.“ Bhagavānove upute u vezi s time su: „Um je moguće spriječiti da bude nemiran tako da se usredotoči na postupak disanja i da se udisanje i izdisanje poveže s ponavljanjem mantre 'Ja sam Ja – *so'ham*'.“ Ta nas mantra 24 sata tijekom dana podsjeća da je naša prava priroda božanska. Bhagavān kaže: „Onaj tko poznaje Brahmana i sām postaje

Brahman – *brahmavid drahvaiva bhāvati*.“ Ako se čovjek stalno podsjeća da je božanski, tada će i postati Bog.

No, to je lakše reći nego učiniti. Nemoguće je usredotočiti um na disanje, mantru *so'ham* ili bilo koje drugo ime ili oblik Boga ako on nije čist, oslobođen želja i obdaren vrlinama. Palaču meditacije – *dhyāna* moguće je izgraditi samo na čvrstim temeljima vrlina kao što su istina, ispravnost, ljubav, suosjećanje i samopožrtvovnost. U stvari, nikakav napredak na duhovnom putu nije moguće postići bez etičkog savršenstva. Tamo gdje postoje želje – *kāma* tamo ne može biti Boga – Rāma. Želje su tē koje um čine nepostojanim, nemirnim i nečistim, a isto tako ga odvajaju od izvora mira i blaženstva u nutrini. Meditacija pospješuje da se ponovno uspostavi ta povezanost ponutrenjem uma i usredotočenjem na Boga. Čovjek može otvoriti bravu svoga srca uz pomoć ključa uma da bi ušao u područje mira, blaženstva, znanja i slobode. No, nažalost, čovjek okreće ključ u suprotnom smjeru i zaranja u ponor neznanja, nemira i vezanosti te postaje žrtvom mnogih bolesti. Bhagavān opisuje tu nesretnu okolnost kada kaže: „Svijet je velika bolnica i čovječanstvo je vezano uz bolesnički krevet. Neki se svijaju od bolova zavisti, neki su natekli od ponosa dok neki ne mogu spavati zbog mržnje, neki su oslijepili zbog škrtosti, neki su pogođeni sebičnošću, svatko boluje od ove ili one bolesti.“ To je istinski jedno stanje u kojem se ljudi danas nalaze.

Bhagavān nas zato poziva da ovladamo umom i da budemo vladari uma (igra riječi u engleskom jeziku – master the mind i mastermind). Uspjeh u meditaciji moguć je samo kada čovjek ovlada svojim umom. Na kraju je najprimjerenije navesti sljedeći Bhagavānov navod iz knjige „Dhyāna Vāhinī“: „Svatko ima pravo doseći visoku razinu uspjeha. Ja to ne govorim samo tihim glasom. Ja to objavljujem dovoljno glasno da bi svi mogli čuti. Znajući to, meditirajte i napredujte. Provodite meditaciju i razvijajte se. Spoznajte istinsko Sebstvo – *ātman*.“

FORUM BIVŠIH STUDENATA

LJUBAV MOGA ŽIVOTA

B. S. Ravi Teja

Bilo je blistavo, sunčano jutro u Brindavanu. Svami je stajao na stazi ispred Trayee mandira iza redova u kojima su tamo sjedili studenti, licem okrenut prema parku s jelenima. Razgovarao je s nekim od starijih poklonika koji su isto tako stajali blizu ograde parka. U to je vrijeme tamo bilo puno drveća u nizu. Dok je Svami tamo stajao i razgovarao, mali se list s jednog od stabala polako počeo spuštati, nošen blagim povjetarcem i nježno je sletio na Svamijevu kosu. Čini se kao da Bhagavān to nije „primijetio“ i nastavio je razgovarati sa starijim poklonicima. No, neki od nas, koji smo sjedili u blizini mjesta na kojem je Svami stajao, primijetili smo to i u tišini smo razmjenjivali osmijehe kako bi dali do znanja da smo primijetili. Ja sam, naprimjer, razmišljao o tome kako je taj list sretan. Ta je misao tek prošla mojim umom i gotovo istoga trenutka kao da me je On čuo da sam to „izgovorio“, Svami se okrenuo, napravio nekoliko koraka prema meni, uzeo je list sa Svoje kose i rekao: „Nije list, već si ti taj koji je sretan!“ Rekavši to, On ga je nježno spustio u moje krilo. Očekivao sam da će pasti list, ali, umjesto njega, u moje je krilo pao mali voćni plod koji je podsjećao na plod guave. Dok sam tako sjedio otvorenih ustiju, potpuno zbunjen, Svami mi je podario očaravajući osmijeh i krenuo dalje. Trajalo je neko vrijeme da se ponovno vratim u stvarnost.

Mi smo svi jako sretni

Mi smo svi izuzetno sretni što smo bili tako blizu Njemu dok se Gospod utjelovio na Zemlji i pojavio kao Avatar. Blagoslovljeni smo što smo mogli razgovarati s Njim, dotaknuti Ga, smijati se zajedno s Njim i biti dijelom Njegove zabave i igre. Sjedeći blizu Njega, mi se možemo samo diviti s krajnjim štovanjem jer nam On na tako nenametljiv način otkriva najveće tajne iz područja Njegovog stvaranja. No, najveća od naših blagodati je primiti Njegovu prekrasnu ljubav i milost u različitim oblicima. Jedan život naprosto nije dovoljan nikome kako bi prihvatio i uronio u rijeku milosti Gospoda koja oduzima dah. Stvarno je svakomu od nas pružena prekrasna i velika prilika. Dok se mi trudimo na najbolji mogući

način razumijeti i spoznati duboko značenje takvog prekrasnog blagoslova, sasvim je prirodno da uživamo u Njegovim božanskim igrama –*līla* i čudima – *mahimā* najavljujući barem u najmanjim tragovima Njegovu ljubav prema nama. Ovdje su neka od prekrasnih iskustava kojima sam bio blagoslovljen.

On je taj koji brine o svemu

Uvijek sam se pitao kako Svami može voditi brigu o ljudima širom svijeta i uvijek sam se divio mnoštvu Njegovih čudesnih načina na koje je ugađao svojoj djeci u to vrijeme. Nakon što smo završili studij na Fakultetu za poslovno upravljanje, neki od nas ostali su u Puttaparthiju i molili Svamija neka nam dâ priliku živjeti uz Njegova lotosna stopala i služiti Mu. Svam je isto tako pozitivno odgovarao na naše molitve i pružio meni i nekolicini drugih studenata priliku da služimo, iako privremeno, u Sri Sathya Sai Gokulamu – staji u kojoj je u to vrijeme bilo smješteno oko 200 krava. Mi smo bili jako sretni jer smo bili povezani s „božanskim“ kravama u boravištu Sai Gopale. U stvari, Svami nam se običavao obraćati kao „kaubojima – mladićima koji vode brigu o kravama – cow boys“.

Jednoga je dana moj stariji brat stigao u Puttaparthi na Svamijev daršan. Tijekom razgovora on mi je spontano ponudio novac za troškove. Osjećao sam se malo uvrijeđen jer su pravila u našoj obitelji bila da ne ovisimo financijski o bilo kome u obitelji nakon što završimo školovanje. Tako da sam odmah odbio ponudu moga brata i rekao: „Svami je ovdje kako bi se pobrinuo za mene u svakom trenutku.“ To se dogodilo nakon jutarnjih bhajana oko 11 sati. Običavali smo boraviti u to vrijeme u starom hostelu (koji danas koriste mladići iz Brindavana kao hostel kada dođu u Puttaparthi). Čim sam izgovorio tē riječi, netko je stigao trkom i rekao mi: „Svami te zove!“ Bio sam potpuno zatečen zato jer se Svami već povukao nakon jutarnjeg dijela programa. U to vrijeme Svami je običavao boraviti u samom Prasanthi mandiru. Nisam baš mogao vjerovati tom pozivu, ali sam požurio u sobu za razgovore, prilično zbunjen, pitajući se o čemu se radi. Ušao sam ravno u sobu za razgovore u skladu s primljenim uputama i činilo se kao da Svami tamo čeka mene. Čim sam, sav zadihan i uspuhan, ušao i poklonio se pred Njegovim lotosnim stopalima, Svami mi je dao nekoliko novčanica od sto rupija govoreći: „Ovo je za tvoje troškove.“ Moje je srce prestalo kucati dok su se suze same od sebe slile niz moje obraze. Pao sam pred Njegova stopala, a srce mi je bilo

ispunjeno zahvalnošću. Svami sluša ono što mi izgovorimo, bez obzira na to gdje se mi nalazili. Kada polažemo vjeru u Njega, On se uvijek brine za nas.

„Sliko“reskni Sai (‘Picture’sque Sai)

Jednom, kada je moj brat stigao iz inozemstva da bi posjetio naš rodni grad, dogodilo se da su svi članovi obitelji bili prisutni u mojem domu, samo mene nije bilo. U to sam vrijeme studirao u Puttaparthiju. Moja je majka bila tužna zbog moje odsutnosti tako da je otišla i sjela ispred Svamijeve fotografije u našem domu i glasno zazvala: „Svami, svi su ovdje. Nažalost, moga najmlađeg sina nema.“ Moram dodati da uopće nisam bio svjestan svih tih događanja koja su se zbivala iza pozornice. Istog tog poslijepodneva, u mandiru, Svami mi je prišao i rekao: „Tvoja majka plače za tobom. Idi u svoj rodni grad. Ostani tamo nekoliko dana i vrati se natrag.“

Rekavši to, Svami mi je dao prasadam i zamolio da odem već iste večeri. Očito je da su svi u mojoj obitelji bili iznenađeni zatekavši me kod kuće već sljedećeg dana. Svaka Svamijeva fotografija predstavlja samog Svamija i nije samo obična fotografija.

Izvan prostora i vremena

Nema sumnje da je Svami izvan područja prostora i vremena i On je to dokazao u velikom broju slučajeva mnogim ljudima – pojavljujući se u isto vrijeme na različitim mjestima i čineći ono što je nemoguće. Jednom, u Brindavanu, ja sam ponudio pismo Svamiju i On ga je radosno primio sa zagonetnim sjajem u Svojim očima. Nisam razumio šalu i pitao sam se je li nešto krivo na mojem licu! No, Svami je nastavio dalje ne rekavši ništa te izašao iz Trayeee Brindavana i dalje izvan zidova prostora da bi podario daršan stotinama poklonika koji su sjedili u Sai Ram shedu, dok smo svi mi čekali Njegov povratak. Nakon nekog vremena Svami se polako vratio natrag. U tom je trenutku, međutim, imao puno pisama u Svojim rukama koja je skupio od brojnih poklonika. Kretao se polako, došao ravno do mene i, pogledavši me, izvukao je upravo moje pismo iz velike hrpe i bacio mi ga natrag te nastavio dalje ne rekavši ni riječ. Bio sam prilično zatečen tim potezom i osjećao sam se skrušeno jer sam osjećao kako On nije prihvatio moje pismo. Kasnije sam se vratio natrag u svoju sobu i otvorio pismo da bih provjerio nisam li napisao nešto pogrešno što se Svamiju nije

svidjelo. No, začudo, nisam pronašao izvorni sadržaj moga pisma. Umjesto toga, pronašao sam dvije novčanice od petsto rupija i mali komadić papira na kojem je, Svamijevom vlastitom rukom, na teluškom pisalo „Ja sam sretan tvojom ponudom. Prihvati ovaj blagoslov od mene. Daj sašiti odjeću za svečanost Ugadi“! Svamijevom vlastitom rukom! Kada je On otvorio moje pismo i pročitao ga? Kada je napisao ovu poruku? Kada je stavio novac u kuvertu? On je stvarno Onaj koji je s onu stranu vremena - *kālātīta*!

Uvijek se pitam – hoću li Mu se ikada moći odužiti za svu ljubav kojom me je On obasuo? Ili je to prilično drsko s moje strane da čak i pomislim na to da Mu se mogu odužiti? Mogu li ja ikada čak i doseći Njegova očekivanja kada se radi o načinu života na način kako to On od nas želi? Mogu reći jednu stvar – On mi je pokazao kako je On zaista stvorio nas i kako je On krajnji cilj na koji svi trebamo stići.

Studentski kutak

MOJE PUTOVANJE KROZ BALVIKAS PROGRAM

Moje putovanje kroz balvikas program započelo je kada mi je bilo samo četiri godine. Balvikas program pružio mi je toliko da to čak ne mogu ni izraziti. Naučio sam duboke pouke o životu kroz jednostavne stihove – *śloka* koje su mi pomogle da se suočim s izazovima u svakodnevnom životu. Štoviše, balvikas program pomogao mi je da spoznam svoju pravu sreću, sreću davanja. Balvikas je bio ta pokretačka sila koja je učinila da spoznam kako smo Bog i ja Jedno. To mi je pomoglo da hranim svoju dušu i rastem veličanstveno. Ljudi trate cijeli svoj život u lovu za svojim željama i, samo zahvaljujući prekrasnim stihovima Bhaja Govindam, naučio sam nadzirati svoje želje. Stihovi iz Bhagavadgīte učinili su me svjesnim mojih pravih neprijatelja, a to su želja – *kāma*, srdžba – *krodha*, pohlepa – *lobha* i zabluda – *moha*. Balvikas program oblikovao me je i opremio odlikama

kao što su istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost. Samo zahvaljujući balvikasu znam što je cilj moga života i to me čini potpuno drugačijim od drugih.

Moj je duhovni učitelj – *guru* tražio od mene da svakoga dana izvedem molitvu predanosti na način da svoje misli, djela i riječi koje izgovorim predam Svamiju. Spoznao sam značenje predanosti Bogu kada sam održao svoj prvi govor tijekom obilježavanja Easwaramminog dana. To se ne može izraziti riječima, ali bilo je to po prvi put u mojem životu da sam doživio kako Svami stoji pored mene. Energija i vibracije gotovo da su dovele suze u moje oči i potpuno su me obuzele. Miris vibhutija prenio me je na potpuno drugo mjesto. Toga sam dana dopustio da svi moji strahovi nestanu i bio sam spreman vjerovati Svamiju. Bio sam spreman s Njim preplivati ocean ljubavi.

Sada, kada završavam 3. dobnu skupinu balvikas programa, želio bih izraziti svoju zahvalnost Svamiju. Svami, molim Te, blagoslovi sve nas kako bismo mi svakom srcu mogli davati Tvoju ljubav i Tvoju božansku poruku. Pomozi nam, Svami, kako bismo mi, Tvoji balvikas polaznici, mogli osvijetliti najmračnija područja i promijeniti ovaj svijet samo putem ljubavi i samo ljubavi.

- **Yashaswani Prakas**

-

Svamijeve savjeti studentima

Ono što nam je danas potrebno nije knjiško znanje, iako ga stječemo u određenoj mjeri kako bismo se nosili sa životom u ovom svijetu. Ali, ono što nam je potrebno jest znanje o istinskom Sebstvu – *ātman*. Duhovno obrazovanje predstavlja najviše obrazovanje koje je poput rijeke koja stalno teče. U rijeci koja stalno teče, količina vode može se mijenjati, ali ne i njezina kvaliteta. Zato bi studenti trebali razumjeti da je kvaliteta obrazovanja važnija od njegove količine. Akademski stupnjevi nisu važni, ali znanje, koje je stečeno obrazovanjem, važno je. Koje je značenje obrazovanja? To nije samo stjecanje znanja. Obrazovanje nije samo znanje, ono isto tako uključuje i djelovanje. Obrazovanje koje izvire iz nutrine, ima zdrave temelje i trajno je. To se smatra istinom – *satya*.

Dragocjene izreke

Ovdje su navedene tri dragocjene izreke koje je dao Bhagavān. Primjenjujte ih i potražite sljedeće riječi u tablici koja se nalazi u prilogu:

Bear, give, serve, nothing, eyes, faults, discover, educate, manifest, latent.

1. Bear all and do nothing,

Hear all and say nothing,

Give all and take nothing,

Serve all and be nothing.

Podnesi sve i nemoj učiniti ništa.

Poslušaj sve i ne reci ništa.

Daj sve i nemoj uzeti ništa.

Služi sve i budi ništa.

2. Close your eyes to the faults of others, but keep them open to discover your own.

3. Zatvorite oči pred propustima drugih, ali držite ih otvorene da biste otkrili svoje vlastite.

4. Educare is meant to manifest the latent divinity of man.

Educare je namijenjeno tome da bi se izrazila čovjekova prirodna božanskost.

T	O	W	B	E	A	R	D	F	A
H	O	T	H	A	R	N	I	N	G
G	I	V	E	T	E	O	S	O	L
I	M	A	R	G	A	T	C	T	A
N	A	S	E	R	V	E	O	H	T
G	N	L	B	E	N	Y	V	I	E
S	I	N	D	A	L	E	E	N	N
B	F	A	U	L	T	S	R	G	T
R	N	T	E	D	U	C	A	R	E
M	A	N	I	F	E	S	T	U	L

Da bi se obilježio Bhagavānov 90. rođendan, Međunarodna Sathya Sai organizacija organizira Desetu svjetsku konferenciju u Prasanthi Nilayamu u studenom 2015. godine na temu: *Ljubav je izvor, ljubav je put, ljubav je cilj*. U okviru priprema, širom svijeta su održane predkonferencije na temu ljubavi i nesebičnog služenja.

Prva predkonferencija održana je u Singapuru od 16. do 18. siječnja 2015. godine, druga konferencija održana je u Hong Kongu od 23. do 25. siječnja 2015. godine, dok je treća održana u Brazilu od 6. do 8. ožujka 2015. godine. Više takvih predkonferencija održano je u drugim zemljama da bi se proširila svjesnost o učenjima i misiji Bhagavāna.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

ARGENTINA

Sathya Sai grupa iz Punilla Citya iz Argentine počela je radom u travnju 2014. godine. Služi poklonicima koji žive u udaljenim područjima i ne mogu putovati u Sathya Sai centre ili sudjelovati na sastancima. Ova grupa od 5 do 10 dobrovoljaca putovala je u La Faldu, Huerta Grande, Villa Giardino, Carlos Paz, Tanti, Falda del Carmen i Alta Garciu da bi pjevali poklonstvene pjesme i podijelili božansku poruku Sri Sathya Sai Babe, zajedno s video programima koji su s njom povezani. Sathya Sai grupa iz Punilla Cityja sastaje se svaki mjesec da bi vježbali glazbene programe i finalizirali svoje buduće planove kako bi služili poklonike u udaljenim područjima. Međunarodna Sathya Sai organizacija Argentine podupire aktivnosti ove grupe koja dijeli Bhagavānovu ljubav s onima koji su zapostavljeni.

GANNA

Nswam Orthopaedic Training Centre (NOTC – Centar za ortopedsku obuku) katolička je ustanova koja djeluje u Gani. Ona pomaže nemoćnoj djeci koja su izgubila jedan ili oba uda kao posljedicu nezgode ili urođene mane. Dvadeset i jedan Sai dobrovoljac iz Ghane posjetio je NOTC 26. prosinca 2014. godine da bi pružili podršku i dali savjete pune ljubavi djeci koja tamo borave. Dobrovoljci su poslužili hranu za 50-ero djece i 10 odraslih. Sestra Magdalena, koja je voditeljica NOTC-a, izrazila je svoju zahvalnost za služenje pruženo s ljubavlju.

UJEDINJENO KRALJEVSTVO

Dana 20. prosinca 2014. godine oko 20 Sathya Sai mladih u Londonu je pomoglo pri pakiranju i raspodjeli 133 košare u kojima su se nalazili šalovi, rukavice, šeširi, vreće za spavanje, kišni ogrtači i čarape za beskućnike. Pored toga, 90 igračaka poklonjeno je dječjim bolnicama u Royal Marsdenu i Great Ormond Streetu. Dana 20. prosinca Sathya Sai mladi iz Leicestera priredili su božićnu zabavu za štíćenike Dawn centra, privremenog skloništa za beskućnike. U tom se centru daju savjeti i pruža pomoć vezano uz zdravlje, smještaj, životne vještine i obrazovanje, neovisno o rasi, porijeklu, životnoj dobi, onesposobljenosti, klasnoj pripadnosti ili religiji. Štíćenici centra bili su dirnuti brigom i služenjem pruženim s ljubavlju koje su osigurali Sathya Sai dobrovoljci.

ARGENTINA

Već nekoliko godina Sathya Sai centar iz Rosaria služi nesretnike koji žive na ulici. Služenje se provodi svake godine povodom proslave Božića, 25. prosinca i Sveta tri kralja, 6. siječnja. Dana 21. prosinca 2014. godine Sathya Sai dobrovoljci, koji su bili odjeveni kao Djedovi Mrazovi, a s njima i njihovi pomoćnici, podijelili su 200 poklona djeci i odraslima koji žive na ulici. Dana 4. siječnja 2015. godine oko 30 dobrovoljaca iz Sathya Sai centra Rosario, odjeveni u kostime Djeda Mraza, podijelili su 300 paketa na ulici i u parkovima Rosaria. Velik je broj djece bio sretan jer su dobili slatkiše, igračke i druge poklone.

PUERTO RICO

Program Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV) širi Bhagavānovu poruku u mnogim zemljama. Dana 21. prosinca 2014. godine knjiga pod nazivom *Brotos del Corazón: Cuentos de Valores Humamnos* – Pupiljci srca: Priče o ljudskim vrijednostim izdana je u Puerto Ricu. Sadrži 36 nagrađenih eseja

o ljudskim vrijednostima koji su pristigli na natječaj tijekom posljednje dvije godine. Knjiga je predstavljena na svečanosti kojoj je prisustvovalo 98 ljudi, među kojima su bili članovi Ministarstva obrazovanja, roditelji i nagrađeni učenici iz 28 škola. Profesor Raul Rodriguez, predsjednik Sathya Sai instituta za ljudske vrijednosti održao je poticajni govor o tome kako primjena ljudskih vrijednosti mijenja živote mladih ljudi. Jedan je violinist zabavio okupljene odsviravši četiri prekrasne skladbe.

JUŽNA AFRIKA

Međunarodna Sathya Sai organizacija Južne Afrike provela je inovativni projekt služenja koji je trajao od studenoga 2014. godine do siječnja 2015. godine poklonivši školsku obuču potrebitoj djeci. Članovi Međunarodne Sathya Sai organizacije poklonili su 14.000 pari cipela za potrebe toga projekta. Sathya Sai centri iz raznih dijelova Južne Afrike izradili su popise siromašne djece kojima je potrebna obuća, zajedno s veličinom cipela i drugim važnim podacima. Sathya Sai dobrovoljci su, nakon toga, poslagali i spakirali te poslali obuću u sve pokrajine u Južnoj Africi, podijelivši ju u gradovima i selima, dječjim domovima, sirotištima i školama. Projektom je bilo obuhvaćeno ukupno 87 škola, uključujući i tri Sathya Sai škole u Južnoj Africi. Osmijesi na licima djece kada su primila novu obuću bili su prizor čiste radosti i ljubavi.

KAZAHSTAN

Na Božić 2014. godine 22 člana Sathya Sai centara Prema i Santhi iz Astane predstavili su novu verziju glazbene predstave „Vuk i sedmero male djece“ za oko 100 djece, štíćenika internata za djecu s poteškoćama. Djeca su s radošću prepoznavala poznate likove u predstavi. Na kraju su glumci i gledatelji zajedno zaplesali oko božićnog drvca. Djeci su podijeljeni slatkiši i poslužena im je hrana.

NEPAL

Razarajući potres pogodio je Nepal 25. travnja 2015. godine i prouzročio velike gubitke, kako materijalne tako i ljudske. Da bi pružila svoju pomoć u velikoj nesreći, Međunarodna Sathya Sai organizacija iz Nepala počela je žrtvama nepogode dijeliti hranu, vodu, odjeću, sklonište i medicinsku zaštitu. Oni isto tako organiziraju doniranje krvi i pomažu u lokalnim bolnicama. Pored toga, Međunarodna Sathya Sai organizacija pomaže u prijevozu prijeko potrebnih medicinskih potrepština u Nepal, što je neophodno za medicinsku zaštitu. Nakon početnog razdoblja stabilizacije, Odbor za slučajeve prirodnih nepogoda Međunarodne Sathya Sai organizacije ponudit će medicinske kampove, posluživanje obroka, rehabilitaciju, obrazovne aktivnosti i druge usluge na održivim i dugoročnim osnovama. Međunarodna Sathya Sai organizacija odmah je prenijela sredstva na Sri Sathya Sai središnju zakladu Nepala da bi poduprla plemenit rad Sathya Sai dobrovoljaca.

BHARAT

Gujarat: Dana 25. siječnja 2015. godine Sri Sathya Sai Seva Samithi iz Valsada dobio je priznanje od Hazrat Balapir Dargah Committeea, odbora iz sela Saron u okrugu Valsad za njihove izuzetne aktivnosti služenja. Taj odbor je dobro poznata muslimanska organizacija u okrugu Valsad. Oko 2.500 muslimanske braće i sestara bilo je prisutno na toj svečanosti na kojoj je Sai Samithi dobio priznanje i šal. Vijesti o tome bile su objavljene u raznim novinama koje se izdaju u Gujaratu.

Jain Social Group iz Bharucha odala je priznanje Sri Sathya Sai Seva Samithiju iz Bharucha i nagradu „The Champion of the Social Work – Prvak društvenog rada“ 22. ožujka 2015. godine na svečanosti koja je održana u Atulanandhi Auditoriumu, J. P. Arts and Science College u Bharuchu. To je bila posebna svečanost kojom se obilježavalo tri desetljeća djelovanja Jain Social

Group u gradu Bharuchu. Bharuch Samithi, koji je utemeljen 1968. godine, obavio je zamjetan posao na području medicinske zaštite i obrazovanja za siromašne članove društva.

Himachal Pradesh: Bilo je to 15. travnja 2010. godine. Svami je svečano otvorio „Anand Vilas“ u Shimli. Velika je svečanost održana od 13. do 15. travnja 2015. godine da bi se proslavila njegova peta obljetnica. Oko 700 poklonika iz raznih dijelova Himachal Pradesha okupilo se da bi sudjelovali u ovom važnom događaju. Raspravljalo se o različitim temama - vezanim uz duhovna načela Sri Sathya Sai organizacije kako ih je postavio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba - putem predavanja govornika koji su pozvali sve da ta načela primjenjuju u svojim svakodnevnim životima kako bi bili primjer društvu. Teme, kao što su „Nesebično služenje – *sevā* i njegova povezanost sa Sebstvom“, „Unutarnje značenje projekta usvajanja sela“, „Život temeljen na vrijednostima i značenje naše povezanosti s Bhagavānom Sri Sathya Sai Babom“, bile su temeljito raspravljene i svi su bili pozvani da istinski usvoje i primjenjuju te vrijednosti. Gospodin Raviraj Nasery organizirao je program učenja bhajana koji je oduševio sve poklonike.

Sikkim: Susret sporta i kulture polaznika balvikas programa i studenata iz Sri Sathya Sai škola iz Sikkima održan je 12. travnja 2015. godine na Paljor stadionu pod pokroviteljstvom Sri Sathya Sai Seva organizacije iz Sikkima. Pored velikog broja okupljenih poklonika, susretu su se pridružile i mnoge uvažene osobe među kojima su bili gospodin R. B. Subba, ministar za razvoj ljudskih resursa i gospodin Arjun K. Ghatani, ministar zdravlja i obitelji te informacija i odnosa s javnošću. Gospodin Pawan Kumar Chamling, glavni ministar Sikkima uvećao je susrete kao počasni gost.

Nakon što je počasni gost podigao zastavu balvikasa i zapalio svetu svjetiljku čime je otvorio susret, u povorci su prošli polaznici balvikas programa iz sve četiri regije Sikkima kao i iz Sri Sathya Sai Prashanti Vidya mandira iz

Gangtoka, Sri Sathya Sai Gurukul Academy iz Tadonga i Sai Gurukul Academy iz okruga Pakyong. Studenti su nakon toga zadivili okupljene cijelim nizom kulturnih programa.

Počasni gost je u svojem uvodnom obraćanju kazao kako danas ima velikih učitelja, ali dobre je učitelje teško pronaći. To je bila poveznica na Bhagavānov poziv da težimo za dobrotom, a ne veličinom. Izrazio je svoje zadovoljstvo što Sri Sathya Sai Seva organizacija ponovno oživljava sustav obrazovanja u gurukulama.

Uvijek budite svjesni moje prisutnosti

Budite uvijek i svugdje svjesni moje prisutnosti. Budite na oprezu dok se upuštate u obavljanje malih zadataka. Održavajte tišinu, kako u dubini srca, tako i vani. Gīta kaže: „Božje ruke i stopala su posvuda.“ Zvuk Njegovih koraka možete čuti samo kada nema nikakvog drugog zvuka. Razvijte svjesnost o Bogu, vidite Ga i služite Mu u svakom živom biću.

-Baba